

ΚΗΔΕΙΑ

Τους πολυαγαπημένους μας

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ ΖΕΡΒΟ

ΜΑΡΙΤΣΑ ΖΕΡΒΟΥ

ΑΝΔΡΕΑ ΖΕΡΒΟ

ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΦΕΛΛΑ

ΛΟΥΛΛΑ ΦΕΛΛΑ ΚΟΝΤΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΝΤΟΥ

ΣΩΤΗΡΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΥ ΡΩΤΟΥ

που βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο στο Νέο Χωρίο Κυθρέας και τα οστά τους ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA όπως και τον

ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΝΤΟ

που βρέθηκε σε ομαδικό τάφο στο Τζιάος, κηδεύουμε αύριο Κυριακή 21/04/2013 από τον ιερό ναό Αγίου Ελευθερίου στον συνοικισμό Λατσιών, η ώρα 3.00 μ.μ. και καλούμε όλους όσοι τιμούν τη μνήμη τους να παραστούν.

Της κηδείας θα προστεί ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος. Επικήδειο λόγο θα εκφωνήσει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Χάρης Γεωργιάδης.

Αδέλφια, παιδιά, εγγόνια και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων να γίνουν εισφορές στην εκκλησία του Αγίου Χαράλαμπος Νέου Χωρίου Κυθρέας καί Γραφείο Ευημερίας Κοινοτικού Συμβουλίου Νέου Χωρίου Κυθρέας και στον Σύνδεσμο Ένα Όνειρο Μία Ευχή.

Επικήδειος λόγος του Υπουργού Οικονομικών κ. Χάρη Γεωργιάδη

Κυρίες και κύριοι,

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον ιερό τούτο χώρο για να γράψουμε την τελευταία σελίδα σε ένα από τα πιο τραγικά περιστατικά του 1974.

Κηδεύουμε σήμερα οκτώ άοπλους Νιοχωρίτες, που έπεσαν θύματα της χειρότερης βαναυσότητας των τουρκικών στρατευμάτων κατά τη δεύτερη φάση της εισβολής.

Η εν ψυχρώ εκτέλεσή τους μέσα στο ίδιο τους το σπίτι στις 15 Αυγούστου του 1974, καταδεικνύει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τη σκληρότητα και τα ειδικά εγκλήματα του τουρκικού στρατού σε βάρος του λαού μας.

Ως μικρό παιδί θυμάμαι να μου εξιστορούν την τραγική αυτή ιστορία της οικογένειας των συγχωριανών μας και κυρίως την ιστορία ενός μικρού μωρού, της ενός χρόνου τότε Μαρίας Ρωτού, η οποία βρέθηκε ζωντανή να σπαράζει πάνω στο σώμα της νεκρής μητέρας της.

Και είναι με συγκλονισμό και συγκίνηση που καλούμαι σήμερα να εκφωνήσω επικήδειο λόγο εκ μέρους της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και να επαναλάβω, ύστερα από τόσα χρόνια, το μεγάλο «Γιατί;». Γιατί τόσο μίσος και μένος απέναντι σε αδώους πολίτες; Απέναντι σε μικρά παιδιά, σε έγκυες γυναίκες, σε ηλικιωμένους;

Κυρίες και κύριοι,

Όταν εκδηλώθηκε η πρώτη φάση της τουρκικής εισβολής στις 20 Ιουλίου του 1974, οι κάτοικοι των περιοχών της Μιας Μηλιάς, της Κυθραίας, του Νέου Χωριού Κυθραίας δεν εγκατέλειψαν τα σπίτια τους. Έμειναν στα χωριά τους, στη γη τους, στις εκκλησιές τους. Αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες.

Στις 14 Αυγούστου με την έναρξη της δεύτερης φάσης της εισβολής του Αττίλα, οι περιοχές αυτές έγιναν αμέσως στόχος της μεγάλης επέλασης των Τουρκικών στρατευμάτων. Δέχτηκαν με σφοδρότητα τους βομβαρδισμούς της Τουρκικής αεροπορίας και τις συντονισμένες επιθέσεις των αρμάτων και των κερσαίων τουρκικών στρατευμάτων.

Μπροστά στην τουρκική βαναυσότητα, πολλοί αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα χωριά και τις περιουσίες τους και να αναζητήσουν καταφύγιο σε πιο ασφαλείς περιοχές. Ωστόσο, ένας αριθμός κατοίκων έμειναν.

Ανάμεσα τους και ο Χαράλαμπος Ζερβός, η σύζυγός του η Μαρίτσα, ο γιος τους ο Ανδρέας, η Ελένη που ήταν άρρωστη στο κρεβάτι, η γιαγιά η Ελενίτσα, η άλλη η κόρη της Ελενίτσας, η Λούλλα με τον 15-χρονο γιο της τον Παναγιώτη και την κόρη της τη Σωτηρούλλα που ήταν έγκυος τεσσάρων μηνών και είχε και τη μικρή Μαρία των δώδεκα μηνών.

Ο δε Αντρέας Κοντός, σύζυγος της Λούλας, απηφώντας τον Αττίλα και τον κίνδυνο, έβγαλε με το ξημέρωμα εκείνο το πρωί, όπως κάθε μέρα, το κοπάδι του προς τη βοσκή.

Η μοίρα όμως έμελλε να γνωρίσουν όλοι τους το πιο σκληρό πρόσωπο του Αττίλα και του ολέθρου. Η αμυντική γραμμή της Εθνικής Φρουράς στη Μια Μηλιά έσπασε. Και την επόμενη μέρα, στις 15 Αυγούστου, τα Τουρκικά στρατεύματα μπήκαν και στο Νέο Χωριό Κυθραίας. Τότε με τη βία μάζεψαν τους κατοίκους στην εκκλησία του Χωριού, ενώ πυροβολούσαν κατά το δοκούν και δολοφονούσαν εν ψυχρώ αδώους πολίτες.

Όταν την επόμενη μέρα οι Τούρκοι εισβολείς επέτρεψαν στους κατοίκους να επιστρέψουν στα σπίτια τους, μια συγχωριανή αναζήτησε τις συγγενικές της οικογένειες Κοντού και Ζερβού και βρήκε τα δύματα σκοτωμένα στο σπίτι του Χαράλαμπου Ζερβού. Τη δε Ελένη Ζερβού κατάκοιτη στο κρεβάτι βαριά τραυματισμένη από τις λόγχες των Τούρκων στρατιωτών. Και την μικρή Μαρία ζωντανή, να κλαίει πάνω στο άψυχο σώμα της μητέρας της.

Από τότε αγνοείτο ο τόπος ταφής των θυμάτων και παρά τις όποιες πληροφορίες και προσπάθειες δεν κατέστη δυνατό να βρεθούν τα λείψανα.

Μέχρι που, στα πλαίσια του προγράμματος εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο στο Νέο Χωριό και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA τα λείψανα των πεσόντων των οικογενειών Κοντού και Ζερβού. Σε άλλο ομαδικό τάφο στο Τζιάος, βρεθηκαν και τα λείψανα του Αντρέα.

Κυρίες και Κύριοι,

Το να προσπαθήσει ένας ομιλητής να μεταδώσει με λόγους το μέγεθος της τραγωδίας που έπληξε την πατρίδα μας το 1974 δεν είναι μια απλή και εύκολη υπόθεση. Ούτε και είναι εφικτό, όσος κι αν είναι ο πλούτος της ελληνικής γλώσσας, όση κι αν είναι η ένταση των συναισθημάτων που μας κατακλύζουν, να αποδοθούν όλες οι διαστάσεις και πτυχές της εθνικής εκείνης καταστροφής.

Το ελάχιστο όμως που οφείλουμε να υποσχεθούμε σε όλους αυτούς που μας ατενίζουν από το πάνθεο των αδανάτων, αλλά και σε όσους πορεύονταν τόσα χρόνια τον δικό τους γολγοθά, είναι πως θα μείνουμε μακριά από την όποια αχρείαστη προσπάθεια πόλωσης και αναμόχλευσης διχαστικών παθών. Μακριά από εμπάθειες και αφορισμούς που δυναμιτίζουν την προσπάθεια για εθνική συναντίληψη, συναίνεση και συνεννόηση.

Αυτό πρέπει να είναι το μεγάλο ιστορικό δίδαγμα από την τραγωδία του '74 και την περίοδο που προηγήθηκε. Και αυτή είναι η μεγάλη δική μας ευθύνη σήμερα.

Ο Ελληνισμός μεγαλούργησε όταν επέδειξε σωφροσύνη και μεθοδικότητα. Όταν η απέραντη αγάπη του για την πατρίδα μετουσιώθηκε σε ενότητα και υπευθυνότητα λαού και ηγεσίας.

Κινδύνευσε όμως να χάσει τα πάντα όταν οδηγείτο στη διχόνοια και τον διχασμό. Όταν παρασύρετο από τον ανεύθυνο λαϊκισμό, την πατριδοκαπηλία και τις σκοπιμότητες.

Οι ώρες που έρχονται είναι ώρες ευθύνης για όλους μας. Έχουμε υποχρέωση να ξαναβρούμε τη βούληση και την ηθική δύναμη που θα μας επιτρέψει να πορευτούμε με σύνεση, αποφασιστικότητα και εθνική ομοψυχία.

Να καταλάβουμε ότι πατριωτικό στις μέρες μας δεν είναι οι κορώνες και τα συνθήματα. Πατριωτικό είναι το κάθε τι που καδιστά την πατρίδα μας πιο ισχυρή, πιο Ευρωπαϊκή, πιο αξιόπιστη.

Αυτό το χρέος προς την πατρίδα και τους ήρωες μας δεν μπορούμε να το αφήσουμε ανεξόφλητο.

Κυρίες και κύριοι,

Κλείνουμε το γόνυ και τιμούμε σήμερα με δάφνινο στεφάνι τον Χαράλαμπο Ζερβό, τη Μαρίτσα Ζερβού, τον Αντρέα Ζερβό, την Ελενίτσα Φελλά Τσιακκαρή, τη Λούλλα Φελλά Κοντού, τη Σωτηρούλλα Κοντού Ρωτού, τον Παναγιώτη Κοντό και τον Ανδρέα Κοντό, που έπεσαν από τις δολοφονικές σφαίρες του Τούρκου εισβολέα.

Και δίνουμε την υπόσχεση ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα της δημιουργίας και της προκοπής. Για να βρούμε διέξοδο από τα εθνικά, πολιτικά και οικονομικά αδιέξοδα. Για να καλύψουμε το χαμένο έδαφος. Και να δημιουργήσουμε και πάλι προοπτική και ελπίδα για την πατρίδα μας.

Αιώνια σας η μνήμη, αγαπημένοι μας. Να είναι πάντα ελαφρύ και ελεύθερο το κόμμα της πατρίδας μας που θα σας σκεπάζει.